

TTG

ABITURIENDID

NR. 8

MAI 1940

XII AASTAK.

K/M
VENNAD
Lepp

TARTUS * KAUBAH. 2-3
ON TUNTUD SUURÄRI, KUS
LEIATE OMA MAITSELE VAS
TAVAID SUKKE RIKKALIKUS
VALIKUS

Tõga riietaja pesel
**SUPEL-
SEEBIGA**
Veronika-Supelseebi
veisal vea pädel!

Blond on trump!
SELLEPÄRAST TARVITAVAD
KÕIK

Blondol
SHAMPOO
VERONIKA-TARTU

*Õõik ТИГ, ТИР ja ТИР õpilased
ostavad oma vormimütsid*

E. LILLE

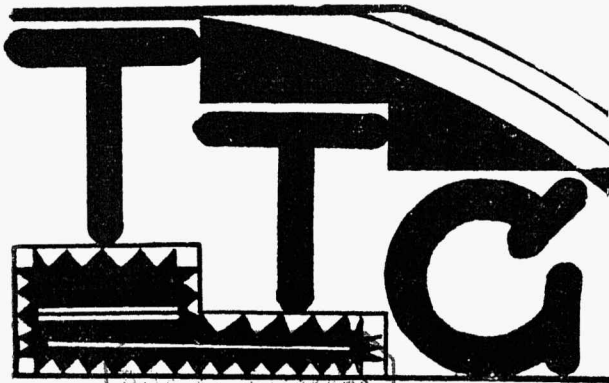
kübaraärist

Tartu, Uueturu tän. 5, 5

Sporditarvete-äri

Julius Kivastik

Tartu, Rüütli tän. 8

TARTU II GÜMNAASIUMI,
TARTU II PROGÜMNAASIIUMI JA TARTU II REAALKOOLI HÄÄLEKANDJA

Nr. 8

36199

44 4675
16. mai 1940.

XII aastakäik.

Väljaandja: Tartu II Gümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja: K. Raud, abi A. Raielo. Tegevtoimetaja: L. Pullerits. Toimetuse liikmed: H.-L. Imelik, T. Kudeviita, L. Laursoo, V. Lepasson, A. Mägi, H. Parmson, V. Saral. Kunstiline nõuandja: J. Hirv. Talituse juhataja: V. Käpa. — „TTG“ ilmub 8 korda aastas igal õppekuul, välja arvatud augusti- ja septembrikuu. Tellimishind aastatellijale 25 s. number, kuu- tellijaile 30 senti number.

Õpilasperele ja abiturientidele õppetöö lõppedes.

Veel mõned päevad ja õppeaasta on lõppenud. See õppeaasta, alates juba eelmisest suvest, möödus mõnel määral kodukaunistamise ja koolile edaspidiste paremate ruumide muretsemise tähe all. Nii valmines läinud sügiseks uus ja avar kooliõu, mille huvitavaks omapäraks on terrassid. Nende järkjärguline kaunistamine jätkub saabuvalgi suvel, sest uus õu peab kujunema aastate kestel selliseks, kus õpilased heameelega viibivad õppetundidest vabal ajal ja ka suvevaheaegadel. Rööbiti püsis pinevalt päevakorras uue koolimaja ehitamise küsimus. 14. nov. 1939 pühitses kool oma XX aastapäeva, milline sündmus tiivustas meie aasta tööd, kohustades ühtlasi meid töötama tulevikuski intensiivsemalt, kui see on sündinud seni. Eriti tähtis eesti ja ka meie kooli ajaloos on see, et käesolev õppeaasta annab meile reformeeritud gümnaasiumi esimese lennu. Uue gümnaasiumi ja pärastistest ülikooli lõpetajaist peab kujunema uus poliitilise ja kultuurilise elu juhtkond, kes suudab paremini täita oma kõrgeid ülesandeid riigi ja rahva elus, kui on suutnud senine.

Armsad gümnaasiumi abiturientid! Eesti rahvas on olnud tihedalt seotud selle maaga, kus ta elab praegu ja on elanud ka kaugemas minevikus. Jääge truuks oma rahvusele ja hoidke tugevasti kinni oma maast, mida nii

sageli on niisutanud meie esivanemate higi- ja verepiisad. Teie olite koolis viibides usinad ja mõistsite töö väärtust hinnata ning teadmisi koguda. Jääge ka edaspidi sellisteks. Teadke, et meie väikerahva jõud peitub järjekindlas töös, omakultuuri rikastamises, teadlikus suhtumises elu küsimustesse ja kaines optimismis. Ärge unustage oma kooli ja õpetajaid-kasvatajaid, üks-kõik kus teie ka ei elaks. Kool on püüdnud olla teile teiseks koduks. Ärge unustage oma klassi- ja kooliõdesid, kellega olete koos töötanud, oma õpinguid sooritanud ja sõprussidemeid loonud. Sammu-ge tulevikuski õlg-õla vastu, siis olete tugevad ja suudate elule anda maksimaalset. Olgu teile saatjaks alatasa õnn, et abiks olla teie elu üritustes nii üliskoolis kui ka tegelikus elus.

Teie, kallid progümnaasiumi ja reaalkooli lõpetajad-abituriendid, seisate käesoleval kevadel võistluseksamite ees. Teie tahate pääseda kas gümnaasiumi või huvikohasesse kutsekooli. Nii ühes kui teises jätkate järgneval õppeaastal oma õpinguid. Teie õpetajate soov on ikka ja alati olnud, et teie oma püüdlusist oleksite teadlikud ja et teil hästi läheks. Ärge kaotage julgust neil kriitilistel aegadel! Olge tublid tüdrukud, sest kõik oleneb teist enestest. Õnn kaasa teilegi!

Lõpetajate ja õpilaste hulgas on ka neid, kes lähevad tegeliku elu radadele ja kellega õpetajad-kasvatajad kooliõpingutel enam ei kohtu. Teid ootavad nagu kõiki teisigi suured ja õilsad ülesanded elus, sest mitmepalgeline elu läheb teil endid rakendada loovaks tööks ja rõõmu tunda oma töö tulemustest. Tehke oma elu kauniks ja ärge keelake abi teistele, kui nad seda vajavad. Tulge külastage aeg-ajalt oma vana kooli, sest kool tunneb teist rõõmu ja tahab teie elu kujunemisele kaasa elada.

Kogu aasta oleme teinud süstemaatilist tööd. Andku suvevaheaeg oma soojuse- ja päikeseküllusega kõigele õpilaspererele puhkust ja rõõmu, et võiksime pooleli jäänud tööd sügisel energiliselt jätkata.

J. Adamson,
direktor.

Tartu II Gümnaasiumi abiturientidele.

Saabub varsti 1940. a. 24. mai. See päev on tähtsaim teie elukäigu tähistest, sest astute iseseisvate võitlejatena meie rahva haritlaste perre.

Teie pole tavaline iga-aastane gümnaasiumi lend, vaid aastate jooksul korduvalt selekteeritud eesti nooruse vaimne paremik.

Mitte üksi teie lähemate kasvatajate, vaid ka meie hariduselu juhtide ja korraldajate pilgud on suunatud teile, sest juba lähemal ajal teie omandatud võimed peavad tõestama meie gümnaasiumi reformi vajalikkust ja otstarbekust. Teie jääte Eesti kooli ajalukku püsima reformeeritud gümnaasiumi I linnuna. See on väärtus, mis toob ühtlasi ka kohustusi.

Koolis aastate jooksul kogutud vaimne energia on teile selleks potentsiaalseks energiaks, mis tuleb teisendada väärtuslikuks energialiigiks meie kodumaa ja rahva hüvangu huvides. Energia tagavarad lõpevad, kui neid ei täiendata. Seepärast siit kooliseinte vahelt lahkudes koguge ja ammutage juurde uusi tagavarasid!

Elame ühiskonna organiseerimisvormide otsimise ajajärgul. Iganenud on vaade, et haritlase peamiseks eesmärgiks on saavutada endale mugavam ja kergem äraelamisvõimalus. Asemele on tunginud teine vaade, ja nimelt see, et haritlane peab olema teguriks, kes organiseerib kõiki rahvakihte üksmeelseks koostööks säärase väärtuste loomiseks, mis tõstavad ühtlaselt kogu meie rahva heaolu.

Suuremal osal teist tuleb mõne kuu pärast astuda ühiskonna gruppi, mida nimetame akadeemiliseks pereks. Võibolla tuleb nii mitmelgi teist viibida olukorras, et üks on korporant ja teine seltsiliige, ja peate olema tõsiasja tunnistajaks, et ei leita vorme üksmeelseks koostöötamiseks meie

rahva juhtkonda ettevalmistavas peres. See lahkeli põhineb suurel määral iganenud vaatele harillase eesmärkide kohta ja on taunitav.

Elame vallutamiste ajajärgul. On ümberlükkamatuks ajalooliseks tõeks, et ühe riigi rahva kaudse vallutamise tõhusaimaks relvaks on lepitamatud lahkkelid selle rahva üksikute rühmituste vahel.

Ärge minge kaasa olemasolevate traditsioonidega koos nende pahedega, sest see on kerge ja ei nõua pingutust. Kasutage oma energiat selleks, et kaasa aidata uute vormide otsimisele, mis mahtuksid nüisugustesse ümberkujunemisel olevate ühiskonna organiseerimise raamidesse, kus valitseks üksmeel ja leplikkus. See oleks väärtuslikem teene, mida suudaksite teha meie rahvale kui organiseeritud ühiskonnale.

*Felix Laarens, teie
klassijuhataja.*

Lõpetajaile.

Meie elulend, seekordsed abiturien- did, oneneb me tiibade tugevusest, oneneb harjumusest kõike loota vaid iseendalt. Pole ju kellelegi meist antud võimet eemaldada hetkekski kate tulevikult, mistõttu peame olema kallutatud alatisele võitlusvalmidusele. Võitlusvalmidus ei takista õnne vastu võtmast.

Kui sageli kaovad kibedus- ja pettu- musrühpe ilusaimad ja otse käegakatsu- tavad lootused, lisades lehekülgi vaid elu tumedaile tundidele!

Usaldada iseennast aga ei tähenda enese pidamist teistest paremaks, vaid tähendab usku enese täienemisesse. See usk jäägu meisse igavesti!

*Virve Liik,
Õpilaspere vanem.*

Lahkuvaiast abiturientidest.

Klassist kui niisugusest.

Praegu elab meie klass mureküllase lõpetamise tähe all ja sellest siis vist olenebki klassi üldine tõsine ellusuhtumine. Koos lõpetamispalavikuga on närvilisus, mis juba nagu mingiks nakatavaks taudiks on kujunenud, klassis väga laialt levinud. Peab kohe alguses ütlema, et see nn. „liigaasta“ on klassi ühiskonnale erisugust mõju avaldanud, sest vastavalt eale arenevad ka kombed. Kuna meie klassijuhataja meid juba tudengikka on paigutanud, nõudes meilt vastavat teadmiste-kvantumit igasuguste tarkuste ja teaduste raudvarana kõige laiemas mõttes, siis on ka tudenglik maailmavaade klassile väga omaseks saanud. Eriti suure aus hoitakse loengute alusele kohandatud kooliskäimis-süsteemi, sest on ju loomulik, et kõik tunnid võrdset tähtsust ei oma, ja oleks suur aja- ja energia-kulu igapäev süsteemiliselt koolis käia, kui siin midagi

lahti ei ole. Selline tarve hinge tagasitõmbamiseks on kindlasti suurel määral tingitud igasugustest eksamitest ja katsetest, milliseid närvesöövaid vapustusi meie klassil on seljataga ülikülluses. Nii-siis „katsejänese“-osa on jätnud oma jäljed klassi ellu, milles klass ise teps süüdi ei ole. Peale selle viljeldakse närvide ja südame rahustamiseks veel kosutavat jutuaajamist, mis suure eneseunustushoos mõnikord oma normaalseid piire kipub ületama.

Sellise pattude-registri järgi võiks arvata, et meie klass on läbi ja läbi halb, kuid tuleb ka kõditada natuke eneseuhkust ja teatada seda kiiduväärt tõsiasja, et klass on üsna korralik, tõsine ja sooliidne. Meie suurim traagika on see, et meie negatiivsed jooned torkavad igal pool rohkem silma kui meie hüved, kuid peab meele pidama, et igal ajal on kaks poolt.

Abiturientidest individuaalselt.

LILLE ALARI.

Tüdruk, kelle elu motoks on: kas on linnukesel muret (nagu tähendas kord meie direktor). Muidu energiline tüdruk, kes lööb jalamaid agarasti kaasa igas klassi ürituses, kuid tunnis küsimise puhul tarvitab eriti palju aega pingist püstitõusmisel, sest enim on vaja ümbruskonnast vaimuvalgust hankida. Igavail tundidel kergitab tuju lauluüminaga. Lille portfell on alati viimase võimaluseni täis, ometi leidub tundideks tarvis minevaid raamatuid sealt harva. Harrastab teistega koos olles õppida, sest üksinda olevat igav. Teda huvitavad kõik alad: spordib, käib kontsertidel, vaidleb poliitika üle — üldse universaalne inimene. Seltskonnas alati heatujuuline. Viimasel ajal tõusev täht klassi võrkpallinaiskonnas, kus ta erialaks on surumine. Tulevikukavatsused on ühenduses muusikaga.

MARTA ANTIK.

Eluaegne klassi laekur, milline amet sunnib teda tihti kaasõpilastele nõudmisi ja ultimaatumeid esitama. Teiste käest nõuab vapralt raha, kuid ise on tundlik igasuguste nõudmiste vastu. Eriti hoidub ta ühe pedagoogi eest, kes nõuab „leera“ (ära seletatud: leheraha). Millalgi ei õpi, kuid alati teab. Teadmiste alal eriti tunnustatud matemaatikas. Tema geograafilise asendi tõttu klassis (istub kateedri serva varjus) on mõni õpetaja huvitatud tema toimumisest, mis just igakord õppetunniga seotud ei ole. Väärrika käitumisega tütarlaps, kes torkab silma eriti oma standardsoenguga. Omab perenaise kalduvusi ja viimasel ajal tegeleb praktiliselt lastekasvatusega. Tulevikukavatsustest vaikib salapäraselt.

VILMA EIMRE.

Malbe ja tasane tütarlaps. Tema tagasihoidlikkuse tõttu arvab klass, et Vilma on vaikne tüdruk, kuid lähemad sõbratarid ütlevad: „Mis te ka teate!“ Küsimiste puhul vastab väga tasase häälega ja punastub sügavasti. Oma vaikse iseloomu tõttu on jäänud klassile võrdlemisi võõraks, elutseb rohkem lähemate sõbrataride ringis. Üks neist, kes käib agarasti pidudel ja harrastab kevadeti jalutada. On huvitatud eriti vaimulikust muusikast, millest annab tunnistust tema osavõtt kiriku noortekoorist. Pärast kooli lõpetamist lootvat suuri muudatusi eneses. Tulevikus mõtleb jõuda proviisori kraadini.

VIRVE HEIDO.

Salapärane väike daam. Suurimal määral huvitatud moeküsimustest, mistõttu klassis tagaotsitud moejoonistaja. Sellest õilsast harrastusest annavad tunnistust kõik Virve vihiku kaaned, mis on täis joonistatud kleite igasuguses variatsioonis. Oma väikese kasvu tõttu tunneb erilist nõrkust kõrgekannaliste kingade vastu, millistest omab suurt kollektsiooni. Iseloomult on Virve vaikne, kuid klassi üritustes ei keela kunagi oma abi. Kuigi Virve on väikest kasvu, siiski ei leia ta halastust matemaatikaõpetajalt, olles tema tundides elukutseline vastaja. Kõrgem temperatuur avaldab Virvele magnetilist mõju, millest siis johtubki Virve eriline armastus meie koolimaja ahjude vastu. Virve tulevikukavatsused on laiematele hulkadele teadmata.

LAINE JÕGI.

Noorim näitsik klassis. Alati mahe ja heatahtlikult naeratlev. Klassis väga armastatud oma korralikkuse poolest, kuna kannab ühtelugu kaasas teistele nii hädatarvilikku kammi ja peeglit. Üks alati ohvreid küsimiste puhul, mis torkab silma eriti füüsika-tundides, sest eespool nimetatud õppeaine on Laine õppimisregistris viimasel kohal. Õppimine üldse Lainet palju ei vaimusta, kuid eks maailmas leidu ka igasuguseid tüütavaid kohustusi. Tulevikus valib väga ennastsalgava elukutse: õpib halastajaõeks.

LAINE KALLAK.

Laine on meie klassi vaimuaristokraat, kes on klassi päästeingliks kõrgemais ja keerukamais probleemides. Kauaaegne klassi ja kooli haridusjuht, mistõttu peab pahatihti sekeldama teatri- ja kontserdipiletitega ja toetama õpilaste vaimset taset. Omab suuri muusikalisi andeid ja seetõttu tagaotsitavate jõudude nimekirjas koolipidudel. Tütarlaps väga hea mäluaga, mispärast õppimine ei tee raskusi. Kõige selle juures omab ka väikest annust hajameelsusest, kusjuures valusaimaks kohaks on alatine sullepea koju unustamine, millisest murest laseb kogu klassil enne kirjatöid osa saada. Suurimaks huviks on Lainel käekirja arendamine. Tulevikus seisab kindlasti filosoofia-teaduskonna üliõpilaste ridades.

SALME KONDAS.

Heasüdameline ja abivalmis tüdruk. Majanduslikel kriisiaegadel sõbrataridele alati truuks abimeheks ja toeks. Raskeil aegadel võtab elu tõsiselt, tundes muret klassitööde ja hinnete pärast. Tunnis istub rahulikult ja enesesesüvenenult, kuid parajal kohal viskab vaikselt mõne tabava vahemärkuse pedagoogide jutu vahele, olles ise äärmiselt tasakaalukas ja tõsine. Igavail lõputundidel käib nautimas kooliköögi toidulõhnu, mistõttu tunneb hästi sealset menüüd ja informeerib sellest ka teisi. Tulevikuväljavaateist eelistab perenaiseseisust kõigele muule.

ELLI KOPPEL.

Koolis väga rahulik ja tasakaalukas tütarlaps. Vastates on Elli blaseerunud ja kõigutamatu oma rahus, millest vist olenebki tema ühtlane ja ühetooniline kõne. Kevadeti tunneb Elli alati hirmu istumajäämise pärast, kuid siiani ei ole veel sellist õnnetust juhtunud. Oma madala häälega laulab Elli haruldasi laule ja on ainuke klassis, kes oskab joodeldada. Iseloomult on Elli kinnine ja klassi üldsusele kaunis tundmatu. Lähemate sõprade arvates olevat Elli eraelus sajabrotsendilisel erinev oma koolitüdruku-palgest. Siis olevat rahulik koolitüdruk elav, lõbus ja tujukas. Tulevikus tulevat Elli juures kõne alla kas abielu või arstikutse.

HELMİ KUMARI.

Zeku on alati tegev, keerlev ja virk nagu väike kärmas nirk. Igasuguste tööde ja tegevuste arv ulatuvat tema enda arvates umbes 750 piirini. Omades suurt organiseerimisvõimet ja palju juhiosavust jätkub talle tööd nii kodutütarde organisatsioonis kui ka spordiringis, kus ta kaptenina närveldab iga naiskonnaliikme heaolu eest. Laialdase tegevuspiirkonna tõttu kipuvad vahetunnid Zekule alati liiga napiks jääma, kuna ta ei saa kõiki jutulesoovijaid ja „teadusehimulisi“ oma näpunäidetega rahuldada. Vist selle kõige tõttu on Zekus maad võtnud ülitundlik närvilisus, mis vallandub tihti klassi jahmatama panevates äkilistes kiljatustes ja naeruhogudes, mis nakatavad varsti kaaslasigi, nagu seda teevad Zeku laiapiirilisel levivad lööksõnadki. Zeku kuulub klassi ühiskonnas ka üldsusele tulutoovate isikute registrisse, kandes alati kaasas hädatarvilikke kääre, mis omavad laia ja tänulikku tarvitajaskonda. Tähtsate ametite tõttu on Zeku pühaks kohuseks külastada mitmesuguseid pidusid, kuid viimasel ajal on kohviaroomid omandanud suurema võlu Zeku silmis. Tulevikus on Zeku kõikide üldiseks üllatuseks stud. math.

ÕIE KURG.

Korralik ja täpne tüdruk, kes vaatab elule kaine pilguga, olles õppimises asjalik ja tarvitades kindlat süsteemi. Kirju kirjutades puistab sisse ladinakeelseid lauseid, sest Õie on üldtuntud Cicero tõlkija ja, nagu näha, ei ole ladina keel oma mõju avaldamata jätanud. Õie on Kurg ja Ko juht ja hing, mis on meie klassi kõige kindlapiirilise rühmitus. Suurt tähtsust omab Õie klassi majanduselus, olles hädalistele siselaenu-pangaks. Kooli üritustes on Õie vaikne ja tagasihoidlik. Kõrvalhuvina harrastab ta peamiselt poliitikat. Tulevikus kindlasti alma materi kodanik.

EHA KÄRNER.

Tõsine, vaimsete huvidega tütarlaps, kelle armastatuimaks vaidlusobjektiks on usulised küsimused, milliseid puudutab usuõpetuse tundides elava huviga. Tunneb üldse suurt nõrkust vaidluste suhtes igasuguste küsimuste üle, jäädes mõningate arvates tihti peaaegu fanaatiliselt kindlaks oma arvamistes. Kannab kaasas iga päev koormat võileibu, mida jagab klassikaaslastele, eriti just füüsika-tundides. Ehale meeldib kõik, mis on seotud väikeste laste ja vaikse perekonnaeluga. Eha lüürilist meelelaadi kinnitab eriline armastus Tšaikovski muusika ja kõige ilusa ning õrna vastu. Nii suvel kui ka talvel on Eha veendunud Elva ületamatus ilus, kus veedab suurema osa oma vabadusest. Tulevikukavatsuseks on Ehale rohuteaduskond materiaalseil kaalutlustel.

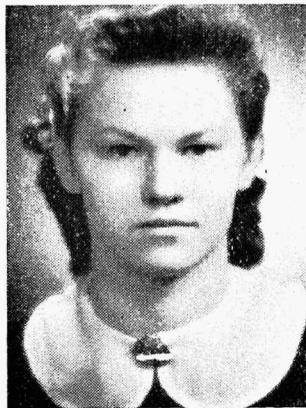
ENDLA KÜTT.

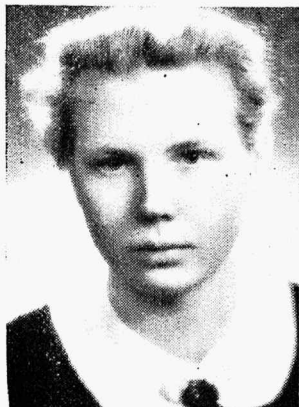
Endla on tütarlaps, kes klassis muidu mingisugust tähelepanu ei ärata kui ainult rahakasseerimisel, sest Endla on korralik laekuri abi, kes murrab oma pead rahaasjade kallal. Rohkem tähelepanu leiab Endla õpetajate silmis, kes tüütavad teda sagedasti küsimistega ja kahtlustavad teda spetsiaalse etteütlejana. Sellisel alal ongi Endla kõikidele hädalistele abimeheks ning truuks aitajaks. Üldse elab Endla Tartus vaikset elu, omistades tähelepanu oma kodukohaga seoses olevatele küsimustele. Endla tõeline elu algabki alles maal, kus ta on tuntud kui energiline talutütar. Tulevikus kindlasti üks vähestest taluperenaiste kaadris.

LINDA LAUSING.

Sõbralik ja lahke, kuid seejuures kergesti haavuv tütarlaps. Vastamisel avalduvad sisemised võitlused ja tormid näojume muutumises ja ilme vaheldumises. Eriti suurt õppimisindu ilmutab veerandi lõpul, parandades seega patust laisklemist. Kuulub kuulsasse neljaliikmelisse „klikesse“ Kurg ja Ko. Linda omab erilisi kalduvusi perenaiseametile, kusjuures lemmiktegevuseks on turul-käimine ja sisseostude tegemine, eriti kui seda saab teha koolis mitmesuguste ettevõtete eelpäevadel tundide ajal. Tunneb samuti suurt huvi lavatantsu, nimelt just balleti vastu. Klassis täpne tüdruk ja hea mälu, kuna suudab kõik õpetajate öeldu sõnasõnalt üles märkida. Läheb ka võibolla ülikooli.

ALMA LEEMET.

Pikk poisilik tütarlaps, kes kannab ainult madalakannalisi kingi ja lühikesi juukseid. Lähemate kaaslaste eest on Alma emalikult hoolitsev ja muret kandev, unustades peaaegu iseene. Alma astub ikka välja üldsuse heaolu eest, kandes klassi korralvuri vastusriikast ametit, mis märkuste ähvardava hädaohu tõttu on seotud suure riisikoga. Palju peavalu ja meelepaha tekitab Almale tema õlgadele veeretatud alati ununev igapäevase puudujate nimestiku viimine. Muidu on Alma oma lubadustes täpne ja kohusetruu; ruttu haavuv, kuid sama ruttu ka leppiv. Viimasel ajal tungib Alma sisemusest esile hulk õrnumaid noote, milline asjaolu on arvatavasti ühenduses hingeliste murrangutega. Huvialasid on Almal palju: esikohal seisab muidugi matemaatika, siis majapidamine ja käsitöö ja lõppeks kassipiltide korjamine. Alma on ühtlasi kooli kuulsaim perenaine ja kokk-kunstnik. Suure osa oma vähesest vabast ajast pühendab Alma ka kodutütarde tegevusele. Kui rääkida ülikoolis edasiõppimisest, siis võib kõne alla tulla ainuüksi matemaatika-teaduskond.

VIRVE LEPASSON.

Virve on tundeline ja südamlilik, mida väljendab juba ta nägu. Omab põhjalikku süvenemismõimet mõningaisse küsimustesse, kusjuures filosoferib pikalt ja laialt, vaieldes suure armastuse ja iseteadvusega. Mida teeb, seda teeb põhjalikult, kuid sagedamini juhtub, et kõik jääb tegemata, Veerandi lõpul hakkab ilmutama närvilisust, kuna aega on vähe; kuid aine sisusse peab ju ometi tungima, sest mis sa tast muidu õpid. Oma musikaalsusest laseb osa saada ka kaasõpilastel, eriti vahetundidel laulmiseklassis. Suurel määral on Virve huvitatud kujutatavast kunstist, seepärast kooli esimene dekoraator ja plakatimeister. Samast harrastusest aetuna viljeleb tundides kõrvaltööna joonistuskunsti. Eriteadlasena moe- ja soengute-küsimustes omab laialdast klientuuri kaasõpilaste hulgast. Tulevikus stud. phil.

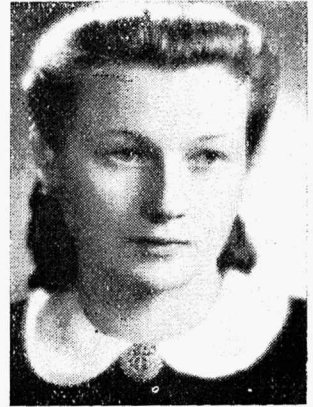
VIRVE LIIK.

Temperamentne ja bravuurne ning alati liikuv tütarlaps. Kannab õpilaspere vanema ja ka klassivanema rasket koormat, mistõttu sajab tema turjale ka igasuguseid etteheiteid. Tihti unustav, sest ei saa ju koondada igale poole oma täit tähelepanu. Hommikust õhtuni kinni tantsutundide ja mõnesuguse muu huvialalise tegevusega, kuid siiski leiab ka mahti olla kaaslaste lahke ja kavalerlik kostitaja, tehes tihti „välja“. Virve hindab kõrgelt kunsti, omades tugevat ekstsentrilist joont. Kuulus tantsijatar nii koolis kui ka väljaspool kooli. Oppeülesandeid ei võta Virve liiga südamesse, vastates tundides väga vabalt ja iseteadvalt naeratades, harrastades ekspressionistlikku väljendusviisi koos miimika ja žestikulatsiooniga. Tihti väga salapärane ja mõningates asjades kergesti haavuv. Tütarlaps, kes ei salli üldse komplimente ja kiitust, vastates alati niisugustel kordadel tagasitõrjuva „eiga“. Virve tulevikukavatsustest võistlevad esikoha pärast praegu kehakasvatuse-instituut ja filosoofia-teaduskond. Võibolla võidavad mõlemad — kes teab?

VILMA LILL.

Elurõõmus ja ettevõtlik tütarlaps, kellel head tuju alati varuks. Tüdruk suurte agitaatorlike kalduvustega, seetõttu ka patenteeritud klassitööde edasilükkaja. Aktiivne töetaotleja õpilaspere esinud. Peab väga lugu vaidlustundidest ja algab oma kõnelusi umbes nii: „Aga, härra direktor, mis see siis nüüd jälle on?“ Tunnis ajab tarvilikul määral juttu, kuid ei jää kunagi hätta, sest oskab parajal ajal teha tõsise näo. Klassi elav tunniplaan, kes teab kõike kaljukindlalt peast, kunas või kus mingi tund „ära peetakse“. Lauanaabrite kannatuse paneb proovile oma kirjutamisviisi kohutava kiiruse ja tempoga, millega ükski ei suuda sammu pidada. Täpne ja korralik tüdruk, kellega kunagi ei saa tülitseada hilinemise või unustamise pärast. Õppimist võtab tõsiselt, eriti just enne veerandi lõppu. Tulevikus apteeker.

IRA MÖLDER.

Eeskujulik õpilane, kes võtab kooliasju sügavalt südamesse. Kergesti ärrituv ja väga tundeline. Vastamisel närveldab, punastudes eksimuste korral. Ebaõiglust üldse ei salli, vihaseim väärhinnangute vaenlane. Kaaslaste vastu õrn ja hoolitsev, jagades lahkel käel tarku ja kogetud nõuandeid. Armastab jagada hellitusenimesid. Huvitatud muusikast, omab hästi väljakujunenud rütmitunnet, mida ilmutab vilunud taktilöömisega laulmistundides. Klassitööde ajal välismaailmale surnud, närveldab, tõtleb ja kurdad ajanappust. Lemmiktunniks on Irale ladina keel, kus puurib agarasti konstruktsioonide ja vormide kallal. Tulevikuunistused on seotud ka vist eespool nimetatud ainega.

SELMA NAMM.

Selma on väga vaikne ja peaaegu eraklikult enesesetõmbunud tüdruk, kellele eriti südamelähedased olevat sotsiaalsed probleemid, mille üle ta pikalt ja põhjalikult järele mõtleb. Selma oli viimane tüdruk meie klassis, kes pidas kinni ürgnaiselikust iluastusest, kandes ilusaid pikki patse, kuid nüüd on ta siiski veendunud tänapäeva ilu mõistes, sest patside asemele on ilmunud elektrilokid. Klassi üritustes on Selma vaikne nagu ikka, leppiv ning järeleandev. Nii nagu keegi Selma eraelust palju ei tea, nii ei teata ka tema kindlaid tulevikukavatsusi.

GREETE PALJAK.

Greete on vastutulelik ja abivalmis neiu, keda ekspluateeritakse enne klassitöid. Siis käiakse ükshaaval Greete pool vasta-vaid juhtnööre saamas ja Greete on valmis igähele moraalseid tüge andma. Seltskondlikus jutuajamises on Greete klassi pääst-vaid põhitähtsused, mis eriti torkab silma klassiõhtutel. On huumori-meelne ja külalislahke kostitaja, kelle poole alati julgesti sisse võib astuda. Õppimises on Greete tõsine ja vaikne, kuid kergesti ärrituv ülekohtuste hinnete puhul. Vabal ajal valmistab endale veimevakka, sest on ennustatud, et abiellub esimesena meie len-nust. Esialgu läheb Greete siiski ülikooli.

LINDA PLAAN.

Plindik on kiiretempoline agar tütarlaps. Iseloomult väga otsekohene ning avameelne, pühendades isiklikkusesse saladus-tesse oma rohkearvulist sõpraderingi. Kodu armastab Plindik teha rikkalikult pärastlõunaseid uinakuid mitmesuguste nimetuste all. Õppimises on kõige muu kõrval jätnud vaeslapseossa. Plindik arvab heaks õppida ainult siis, kui just midagi paremat pole ette võtta. Tegelikult omab head mälu, kuid kui talt midagi küsida, siis saad alati kindla vastuse: „Ei mäleta.“ Tundides peletab kurja igavust alatise lauluümismise ja kirjade kirjutamisega. Kooli üri-tustest hoidub hoolega kõrvale, kuna ei viitsivat pärast lõunat kodunt välja tulla. Tulevikukavatsuseks on vastu vanemate ja hoo-litseva õe tahtmist astuda ellu.

HILJA PLOOM.

Illi on väikesekasvuline tõmmu lüürilise meelelaadiga tüdruk. Peamisteks huvialadeks on talle teater, kirjandus, tants ja kuju-tav kunst. Teatrit polevat tema elu üldse mõeldav, nagu ta ise ütleb. Seepärast on ta ülimalt elueesmärgiks kord lavatagusi tolmu sisse hingama hakata, millise sihi saavutamiseks kavatseb ennast teatrikoolis ette valmistada. Praegustest harrastustest tuleks kõigepealt nimetada tantsu. Eriti lähedased ja harrastatud on Illile eksootilised tantsud, mis pääsevad tema juures hästi mõjule juba ta selleks nagu loodud välimuse tõttu. Kirjanduses on Illi soosingu võitnud eriti prantsuse autorid, ka eelistab ta prantsuse kunsti teistele. Ta on klassi elukutseline deklamaator: kus iganes midagi on tarvis ette kanda, seal päästab Illi klassi au ja esineb. Isegi ladina keele tunnis võime märgata ta võimeid sel alal, sest Cice-rot loeb ta teps mitte vähem kui mõnd luuletust — eleeegilise var-jundiga hääles. Koolitundides harrastab Illi „mõttevahetust“ pingi-naabriga ja vahest, kui igavaks kipub minema, ka laulu (viimasel ajal on operetiviiside vahele sünenenud mõned ooperiaariadki). Kui tuleb vaatluse alla mõni ala, mis kuulub tema kompetentsi, siis arvustab asjatundlikult ja kategooriliselt. Vaba aja veedab maailma ja iseenese asjade üle järele mõeldes ja tarvidust mööda ka jalutades, tallates vanu armsaks saanud teeradu.

LINDA PULLERITS.

Puli on eluaegne kirjatoimetaja, millise ameti võtab vastu juba vaikse alistumisega, olgu see siis klassis või mõne ringi juhatuses. Üldse ei talu Puli palju palumist ja kauplemist, päästes klassi heast-paremast mõnest referaadivaevast. Puli on intellektuaalne tüdruk, käitumiselt parajal määral tagasihoidlik ja soliidne. Viimasel ajal on pedagoogid arvamist avaldanud, et naabrid mõjuvad kahjustavalt Puli soliidisusele, millest aga klass ega ta isegi aru ei saa. Suhtub tõsiselt õppimisesse, seepärast ka tunnustatud ümbruse valgustaja. Armastab palju lugeda nii eesti kui ka võõrkeeltes, omades sel alal andeid ja huvi. Üldse huvitatud suurel määral keeleteadusest, mispärast kavatseb edasi õppida filosoofia-teaduskonnas. Suurem osa õhtupoolest kulub Pulil teiste informeerimiseks küll telefoni teel, küll suusõnal. Kui pealelõunal juhtud Puli poole sisse astuma, on tuba juba puupüsti abitarvitajaid täis. Nii et seltskond on koos ja saad ka „ivake“ välisilma ja koolisündmusi arutada. Peale selle omab Puli tublit annust hajameelsust, millest olenevad igasugused hilinemised, unustamised ja muud pahandused; ka jääb mõni ebameeldiv õppeaine kahe silma vahele (ei tea küll kas nüüd just hajameelsusest). Tulevikukavatsusteks on, nagu juba öeldud, ülikool ja peale selle vist kirju värvimüts.

INA PÄHN.

Ina on vaikne ja mugavust armastav tütarlaps. Viimasest põhiomadusest tingituna jääb Inal väga palju toiminguid suure maailma hooleks. Aga mis siis ikka rabelda — las teised teevad. Ina omab teatavaid kalduvusi flegmaatsusele ja seepärast on ta ka harilikult kõigisse ükskõikselt ja leppivalt suhtuv. Tunnis vastamisel seisab Ina väga mugavalt, hoides kätt põlle taskus, naeratades vahetevahel ja otsides laest mingit päästvat toetuspunkti. Suurimaks harrastuseks on Inale lugemine. Neelab raamatuid määramatul hulgal. Väljaspool kooli on Ina ehk elavam ja aktiivsem, kuid koolis on jäänud varju oma tagasihoidlikkuses. Läheb ülikooli, nimelt sinna teaduskonda, kuhu läheb sõbrannagi.

ALMA PÖLDVEE.

Alma on tüdruk kõrgete ideaalidega. Agar vaidleja oma põhimõtete eest, kusjuures armastab kõnelda väga pikalt ja veenvalt, omades igas asjas kindlaid vaatekohti. Suurim naisõiguste ja karskuse eest võitleja, kindlustades klassi moraalset selgroogu. Elusse suhtub Alma tõsiselt ja asjalikult, olles oma toiminguis täpne ja korrektne. Kõigi eespool nimetatud omaduste põhjal muidugi eeskujulik ja veendunud kodutütar. Alma täieliku tähelepanu on paelunud õigusteadus ja kõneosavus, millistel aladel kavatseb end ka tulevikus täiendada, minnes võimaluse korral ülikooli.

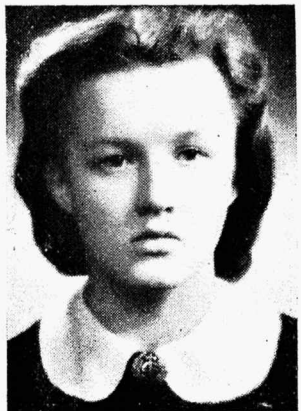
HILJA RAIDAL.

Temperamentne tütarlaps, kellel on palju hüüdnimesid, alates „Braukaga“ koolis ja lõpetades Soosiga kodus. Energiat peitub Braukas palju, mille üleküllusest purskuvad esile naeru- ja vallatushood. Meelelaadilt muutuv ja tujukas, olles kord ülilõbus, kord tõsidusega löödud. Kõigele lisaks virk ja püüdlik, kuid ainult südamelähedastel aladel. Käib kahes koolis korraga ja tõuseb üles ühes kanadega. Tuntud klaverimängija ja seetõttu ka alati koormatud igasuguste proovidega. Seltskonnas askeldav ja tujuküllane. Viljeleb meeleheitlikult kiirkäimist, sest ajast on alati puudus. Tähtsamaks kõrvaltööks tunni ajal on juuste kammimine, sest Brauka ilma kammita üldse ei eksisteeri. Viimasel ajal võõrdunud koolipidudest, seevastu liigub kõrgemais sfäärides. Tulevikus kavatseb jätkata oma muusikalisi õpinguid.

AINO RÄISA.

Tõeline neiu tõelises mõttes: kaastundlik, sõbralik, heasüdameline, lahke — kõik paremad omadused koos. Varemalt oli Aino õppimises suur süstemaatik, nüüd on aga kõik süsteemid eluliste küsimuste ees kõikuma löönud. Suurt huvi tunneb kirjandusliku vaimuloomingu vastu, lugedes lüürilisi tundepalu, mis kevadel ühele noorele tütarlapsele väga kohased. Suure au sees peab ka pealelõunasi puhketunde, mispärast alati igale poole umbes poole tunni võrra hilineb, kuigi ajab kõik süü süütu „vekkeri“ peale, olles ise oma hilinemisest äärmiselt vapustatud. On viimasel ajal muutunud palju elavamaks, liikuvamaks ja jutukamaks. Tulevikus kindlasti akadeemiline neiu.

HILJA SAMARÜÜTEL.

Hilja on tasane, enesesetõmbunud ja hajameelne tüdruk, kes klassile on jäänud võrdlemisi võõraks. Tihti võib Hiljat näha teatris ja kinos, kuid suurema osa oma ajast veedab vaikselt perekonnaringis. Tunnis on Hilja oma tasase hääle tõttu kaasvõitlejale suureks toeks, olles eeskujulik etteütleja. Hilja huvid on pöördunud peamiselt Võrru, kust ta alles hiljuti meie klassi saabus. Suurt poolehoidu ja armastust tunneb Hilja muusika vastu, mida näitab tema vaikne huvi kontsertide suhtes. Oma tulevikukavatsustesse ei ole Hilja klassikaaslasi veel pühendanud.

SALME SIBUL.

Tüdruk rahutu meelelaadiga, kes tundub natuke närvilisena, kuna ta palju ja kiiresti räägib. Tunnis vastab Salme väga iseteadvalt, korrates pikki ja mõjuvaid seletusi, kuhu poetab sisse mõne temale nii iseloomuliku „vai“. Tunneb suurt huvi näitekunsti vastu ja on üks vähestest näitejõududest meie klassis. Rühmituse Kurg ja Ko asutaja ja arvatavasti eluaegne liige. Tegutseb agaralt kodutütarde peres, olles tunnustatud „H“-märgiga. Huvitatud ka joonistamisest, omades sellel alal talenti. Kaaslaste suhtes on Salme kannatlik, kuid kui kannatus kord katkeb, siis ka täielikult. Tulevikukavatsuste kohta pole veel otsust langetanud.

AINO SILD.

Äärmiselt enesekindel tüdruk, kes võitleb tõe ja õiguse eest, vaieldes kas või pisarateni. Oma vägeva häälega auhinnatud kõnemees, mistõttu kavatses tulevikus juristina karjääri teha. Haruldase täpne ja sõnapidaja. Tõsine noor neiu, kes alati toonitab, et ta ei olevat enam laps nagu teised, vaid juba küps ja täiskasvanud inimene. Seepärast vaatleb ka teiste mürgeldamist mui-gava näoga pealt. Suurimaks huviks on poliitika ja seepärast on Aino päevaküsimustes ikka kompetentne. Kannab koolis värsket „Postimeest“ kaasas ja vaidleb kodanikuõpetuse-tundides väikeriigi õiguste eest.

SILJA TALIK.

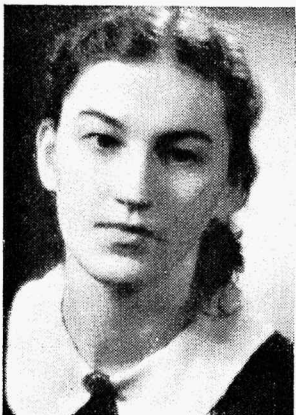
Trutt on tüdruk võõrapärase aktsendiga, millest siis oleneb ka tema eriline armastus võõrkeelte vastu, kuna tõstab kõvasti häält ja ilmutab oma sõnatagavara nendes tundides. Peab palju lugu vaidluskunstist, põhjendades oma väiteid veenvate kõnedega, mis torkab silma just usuõpetuse-tunnis. Heasüdameline kaaslane, kes kannab kaasas mitmesuguseid võileibu ja sööb vahet pidamata, mis küll märgatavat mõju pole avaldanud. Viimasel ajal pühendab palju aega plastikale, mis koos kõrgekannaliste kingadega arendavat suurepäraselt Truti tasakaalukust. Kui ladina keel lubab, kavatses Trutt ka ülikooli siirduda.

AINO UNT.

Rahutu ja tujukas tütarlaps, kes kuski paigal ei püsi, vaid peab päevast-päeva liikuma ja askeldama. Oma kärsitust taltsutab ta nii tantsu kui ka võrkpallitundides. Viimasel ajal on vägev suruja, kui just vihastub või parajasse tujju satub. Oma täiusliku vormi saavutabki Aino tänu vihastumisele. Et oma ülevoolava temperamendi vaos hoidmine koolis nii mõnelgi korral raskeks on osutunud, peab Aino nüüd otstarbekohasemaks tudengikombeid „viljelda“ ja astub ainult siis klassi sisse, kui just midagi tähtsat ees on; kui aga midagi lahti ei ole, — mis siis sest tervest päevast ikka jumala-muidu maha istuda! Perekond on Ainole nähtavasti väga tähtis, sest ta puudub alatihi kodustel ja perekondlikel põhjustel. Tulevikukavatsustes veel kindel ei ole, sest kooli lõpetamiseni on ju aega ja selle aja jooksul võivad kõige kindlamadki otsused kõikuma lüüa.

AILI VANATALU.

Klassi majanduslik elu ilma Aalata poleks üldse mõeldav, sest Aala saab igapäev tema materiaalses hädas aidata, alates niidi ja nõelaga ja lõpetades pliiaatsiteritusega. Peale selle on Aala suureks abiks tüdrukute vaimuvara täiendamisel, omades igasuguseid leksikonilisi teadmisi. Aala nõrkuseks on väga mitmesugused kolleksioonid. Ka on tal olnud palju kokkupuuteid tähtsate isikutega, mistõttu Aala isik on võitnud erilise tähelepanu kaaslaste keskel. Aala tõelise huvi on köitnud inglise keel, milles hiilgab oma rikkaliku sõnatagavaraga. Jätkab õpinguid filoloogina.

ELSA VARI.

Elsa on vaikne ja tagasihoidlik tüdruk, kes klassi üritustest palju osa ei võta, kuid armastab siiski head nalja. Omab humoorikat vestlusoskust ja teeb kaaslastele nalja oma iselaadiliselt hääl-datud sõnadega. Lähemad kaaslased hindavad väga Elsa täpsust ja korralikkust. Suurt poolehoidu tunneb Elsa koos Virvega koolimaja ahjude vastu, nautides nende soojuse mõju. Tulevikukavatsustes ei ole Elsa veel täiele kindlusele jõudnud.

Milleks kohustab meid meie haridus.

Haridus annab meile kõigepealt teadmisi, avardab meie silmaringi, kuid peale selle peab ta andma ka kõrgema ja enesest kaugemale nägeva elukäsituse ja armastuse kättesaamatute, kuid ometi edasiviivate vaimsete ideaalide vastu. Alles niisugusel kujul väärib haridus seda aukartust, mida tunneme tema vastu. Aga kui inimene on saanud niisuguse haruldase väärtuse omanikuks, siis ühes sellega on ta omandanud ka erilisi kohustusi iseenda, oma ümbruse ja kogu ühiskonna vastu.

Kohustused iseenda vastu ilmnevad meie isiklikus elus, seepärast täidab tõeliselt haritud inimene need alati. Me ei otsi labaseid lõbustusi, ei loe alaväärtuslikku kirjandust, ei hoopis ega laima kaasinimesi, kui see kõik on meile vastumeelt, ja haritud inimesele on niisugused teod vastu võtmatud. Vähe on sellest, et osatakse eraldada head kirjandust või head muusikat halvast, et tarbe korral ülistatakse esimest ja arvustatakse viimast vaimukate fraasidega, kui oma sisemuses ometi toitutakse ja lõbustatakse alaväärtuslikust. Seesugusel juhul tuleb vaid järeldada, et lugeja või kuulaja on ilma jäänud kunstilise loomingu kõige arendavamast ja puhastavamast osast — kunstilisest elamusest. Kuidas muidu mõista tagasipöördumist niisuguste teoste juurde, mis seda kunagi anda ei saa. Igakülgelt haritud inimesele

ei või aga kunstiline elamus tundmatu olla, ükskõik missugune kunstiala seda siis pakub. Kui muusika mõistmiseks on tarvis musikaalsust ja kujutav kunst eeldab värvi- ja vormimeelt, siis kirjandus, eriti oma sisuliste väärtustega on arusaadav igale vaimselt ja hingeliselt arenenud inimesele, pakkudes nõnda kunstilist elamust ka neile, kellel puuduvad nimetatud erilised eeldused. Muidugi peab haritlane endale võimaldama enesearendamist kunsti ja kirjanduse abil, peab ostma raamatuid, käima teatris, kontserdil jne., kuid kuna see on talle vajaduseks, ei saa siin juttugi olla kohustusest selle sõna tavalises tähenduses. Teisest küljest on raamatute ostmine (mitte ainult lugemine), teatris ja kontserdil käimine tähtis ka ühiskondlikus, üldkultuurilises mõttes, sest kes peab siis ülal kunsti ja kirjandust kui mitte haritlaskond.

Lõppeks vähendab kunstiharrastus ka ühekülgust, seda suurt pahet, mis ähvardab spetsiaalalale pühendunud inimest. Selle vartu on iga haritlane kohustatud võitlema, kõigepealt tundes huvi ka niisuguste elualade vastu, mis teda ennast otseselt ei puuduta. Kui tuntakse huvi kaasinimeste elu ja töö vastu, siis omandatakse kergesti teadmisigi, mis aitavad mõista nende püüdlusi. Normaalse ühiskondliku elu üheks eelduseks on ju erinevate sotsiaalsete kih-

tide arusaamine igaühe erinevast otstarbest ja selle tunnustamine.

Ometi ei tohi mitmekülgsus muutuda killustumiseks ja pealiskaudsuseks kõiges, eriti aga oma töös, sest iga inimese peamine kohus on ikkagi töö. Kui eriharidusega inimene on sageli sunnitud kinni haarama ükskõik missugusest tööst, siis haritud isikul on olnud enamasti võimalus valida endale meeldiv ja võimetekohane ala. See eesõigus kohustab teda armastama oma tööd ja püüdma seda teha nii hästi, kui suudab. Seegi on kohustus ühiskonna vastu, kuid ka otseseist kodanikukohustusist ei tohi kõrvale hoiduda. Oleks ebaloomulik, kui haritlane, kõige teadlikum ühiskondliku kihi liige, jätaks kasutamata oma hääleõiguse. Igal täiskasvanud inimesel, liiati veel haritud inimesel peab olema väljakujunenud poliitiline maailmavaade, mille eest tarbe korral tuleb välja astuda. Sealjuures ei tarvitse ju olla mingi poliitiline agitaator, vaid ainult vastutustundega kodanik.

Õige tähtsa osa meie igapäevast elust moodustab suhtlemine kaasinimestega. Sealjuures mõjustatakse ja kujundatakse ümbergi üksteist oma käitumisega ja oma ellusuhtumisega, mis ilmneb ju igas sõnas, igas teos. Kõik see, mis meis on head, ei saa ega tohigi jääda meisse endisse, vaid ümbrus peab sellest saama oma osa. Haritud inimene avaldab juba iseendast positiivset mõju kaasinimestele, kuid ta on kohustatud oma mõju

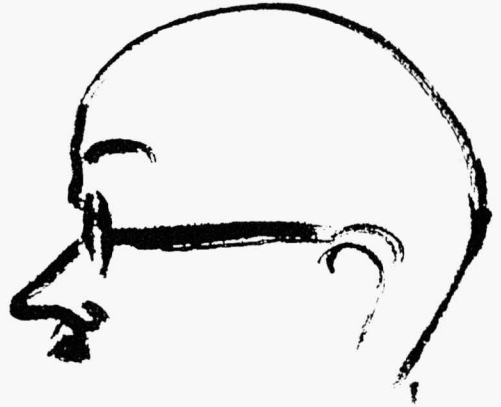
teadlikult suurendama. Seda ei saavutata aga kunagi üleoleva endassetõmbumisega, mis tekitab vaid pahandust ja opositsiooni. Otse vastupidi, haritud inimene peab nägema igas inimeses, kellega ta kokku puutub, temas leiduvat kõige paremat osa ja mõjustama teda sellest küljest. Nii saavutatakse kindlasti rohkem kui hoolimatu või koguni pahatahtliku arvustamisega. On ju igaüks tundnud, kuidas ta mõne sõbraga läbi käies muutub paremaks, heatahtlikumaks ja rõõmsamaks, mõne teise kaaslase seltsis aga kaldub tegema rumalusi ja mõtlemagi egoistlikumalt ja väiklasemalt. Seepärast on haritud inimese suuremaid kohustusi olla oma ümbrusele eeskujuks ja mõjustajaks sallivama, inimlikuma ja kultuursema ellusuhtumise tekkimisel. Ei ole seega õige, kui haritlane põgeneb inimeste juurest, et elada erakuna ainult iseendale. Kuigi üksinduses endasse süvenedes jõutakse mõnikord tõelähedasema ja ebaisikulisema elukäsituseni, siis on sellel kogu inimkonna suhtes vähe tähtsust, kuna see piirdub vaid üksiku isikuga.

Kuid meie ei tohi unustada, et haridus on eesõigus, mis saab osaks vaid väheseile suurte inimmasside arvel. See eesõigus kohustab meid, kui tahame väärida tõeliselt haritud inimese nime, mõtlema mitte ainult enesele, vaid kogu inimkonna kultuurile, mille eest igaühel on kanda oma osa vastutust.

L. Kallak.

Portreid.

*Rotar-klubi embleem;
tööjaotus ja süsteem;
päevapaisetes neutraliteet;
reaktsioon — tervislik dieet.*

*Distsipliin, distsipliin, distsipliin!
Kus on korrapidajate liin?
Päevik, päevik, päevik,
et kord vallanduks mu spliin.*

*Kui ütleksin midagi,
oleks vähe öeldud;
kui ütleksin palju,
oleks kesiselt mõeldud.*

*Klassis on revolutsioon;
keelamine — närvide korrupsioon;
parem elada rahus de jure,
et tee ei viiks haigla juurde.*

Y. Lepassoni joonised ja sõnad.

Matkal Siguldas.

Lätimaa üheks vaatamisväärsmaks ja ilusamaks kohaks on Sigulda, mida tihti nimetatakse ka „Liivimaa Šveitsiks“. Sigulda jaama sõites ei märka aga kuski mägesid, mis seda nime võiksid põhjustada.

Sigulda linn on väike suvituskoht, mis sarnaneb nii mõneski suhtes meie Elvaga. Siingi on suvilad, paisatud aedadesse, üksteisest eemale. Maapind on täiesti tasane. Kõik vaatamisväärsused asuvad Siguldast kilomeetreid eemal. Turistidele on ristteedel välja pandud suured kaardid, kuhu on märgitud tähtsamad kohad ümbruses ja nende juurde viivad teed eri värvidega. Tähele pannes vastavat värvi on koha ülesleidmine kerge, sest iga paarikümne sammu järele on puudele kinnitatud vastavat värvi plakatid, mis juhivad sihtkohale.

Valime punase värvi ja asume teele. Veerandtunnise matka järele jõuamegi juba Sigulda ajakirjanike lossi juurde. See on ehitatud vanasse lossiparki, kus veel praegu on varemed püsti. Seal aga, kus olid vanasti lossi põrandad, lobbab rohi ja kasvavad inimesejämehused pärnad. Lossi lae asemel kummub sinine suvetaevas. Ja nüüd korraga märkame, et seisame ülal mäel ja all sügaval sätendab jõgi — Gauja. Selle jõe vanad kaldad moodustavadki väikesi kuristikke ja kõrgeid mäevorge, mis on kaetud igivanade

pärnade, tammede ja sarapuudega.

Lossi juurest käändub maantee alla, kus üle Gauja viib üks Läti suuremaid ja moodsamaid sildu. Teispool jõge hargneb tee kolmeks: väike jalgrada käändub vasemale — jõekaldale; üks maanteeharu lookleb s-taoliselt mäest üles, kus puude vahelt paistab tiisikushaigete-sanatooriumi valge torn; paremale aga käändub tee, mis viib Turaida lossi varemetele. Punased plakatid juhivad meid Turaidasse. Poolel teel sinna on maantee kõrval järsus mäenõlvas üks selle ürgoru suuremaid koo-paid — Gutmani koobas. Koopa põhjast niriseb välja selge jääkülma veega Truuduseallikas, mis ka kõige põuasematelgi suvedel on veerohke. Koopa seinad on kaetud punasesse liivakivvi lõigatud nimedega. Siin-seal torkab silma ka eesti nimesid.

Edasi viib maantee üles märke. Peaaegu meie kõrval ülal seisab majesteetlikult vana ümmargune lossitorn. Vanad pärnad lossimäel sumisevad mesilastest. Lossiõuel istub hallipäine vanake, kes koorib sarapuukeppe. Seinajal aga seisab juba terve keppide virn, millede kõverustesse on ilustised sisse põletatud. Niisuguse kepita ei liigu Siguldas ükski matkaja.

All orus aga lookleb Gauja, kaugel paistab suur sild, siin-seal mõni heinaküün — seda kõike võiks peopesale võtta.

Tagasitee viib meid mööda mäenõlvu. Kui maanteed mööda oli Siguldast Turaidasse umbes 5 km, siis mäeveergude kõverused pikendavad seda 9-le km-le.

Meetrilaiune jalgrada suundub läbi lehtmetsa. Ehkki ilmonpäikesepaisteline, tungivad vähesed kiired läbi paksu lehestiku. Mõni

üksik ojakene vuliseb alla oru poole, üle selle viib väike purre. Mõnes kohas on puhkamiseks asetatud pingid, millede üle on ehitatud punaseks vööbatud vihmavarjutaoline katus, mis paisatab eemalt kui suur kärbseseen.

Kohati tõuseb rada järsku, et siis jälle langeda. Järsematele

Vaade Gaujale.

kohtadele on asetatud puuastmed, sest ilma nendeta oleks võimatu edasi pääseda.

Järgmisel päeval on jalad nii valusad, et vaevalt suudad astuda, kuid lühiajalisel Siguldast viibimisel ei ole aega raisata. Loodus on nii ilus, et jalavalust hoolimata sunnid end uute kohtade imetlemisele.

Üks ilusamaid Sigulda mägesid

on Paradiisimägi. Sinna viib tee läbi lõhnavate männikute ja mustikasoode. Kuski ei märka maapinna kõrgemaks muutumist. Kuid korraga lõpeb tee ja mäekülg langeb peaaegu püstloodis umbes poole kilomeetri pikkuselt järsku alla. All orus näed jälle Gaujast siia-sinna voolamas. Inimesed askeldavad põllul otse su jalgade ees kui sipelgad rohus. Sealpool

Gaujat aga tõusevad uuesti mäed, kaetud vanade lehtpuudega. See on tõesti paradiis.

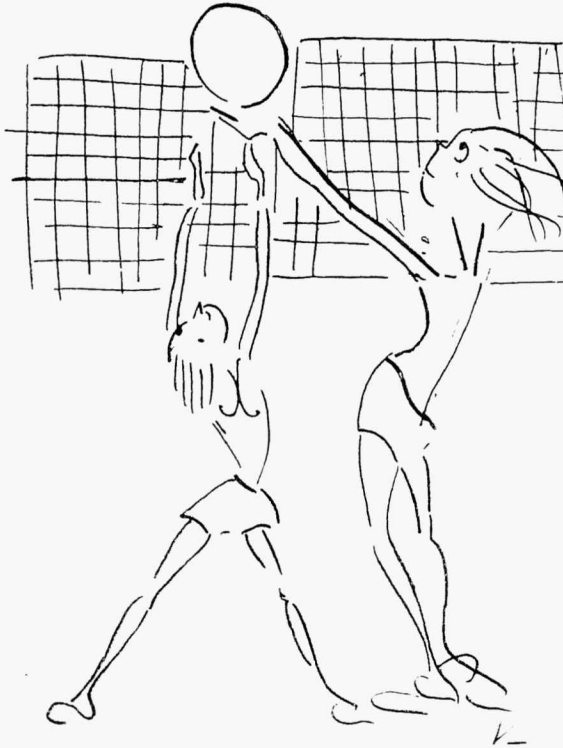
Gauja oma kiire ja võimsa vooluga on siin-seal sajandite jooksul uuristanud liivakivist kallastesse koopaid. Huvitavamad neist on Kuradikoopad. Mäenõlvakult laskub tee alla jõekaldale, kust edasi viivad puust purded, äärestatud käsipuudega. Paremal tõuseb mäesein üles, vasakul all keerutab vesi mustade veehaudade kohal. Ja juba seisadki mustava koopa-

suu ees. Ka selle seinad on viimse võimaluseni täis lõigatud küllastajate nimesid.

Tagasiteel märkad korraga läbi puude tumedat kogupunasel liivakivil, nagu kükitaks seal kägeras inimene. See on aga ainult Väikese Kuradikoopa kolmest avausest koosnev suu.

See oli vaid meenutus sellest ilust, mida sõnades edasi anda ei saa. Suureneb aina igatsus suve järele, et pääseda jälle Gauja kallastele.

E. Kärner.

„Tõstmine“ võhiku kujutlusel. (V. Lepassoni joonis.)

Võrkpallivõistlus.

Ühel laupäeval saabus meile, gümnaasiumi kolmanda klassi võrkpalli naiskonnale, tund, kus tuli oma ühtluskooli kõrgema astme au „rängasti ja ennastohverdavalt“ kaitsta. Nimelt toimus sellel õhtul kooli võimlas klassidevahelise võrkpallivõistluse finaali, kus pidi selguma ka kooli meitsrititel.

Juba koolis tundide ajal ei saanud õpetajad sellega rahule jääda, et klassi „paremas tiivas“ oli valjem seletamine kui harilikult. Seletamist ja juttu oli muidugi sellepärast palju, et naiskond oli sattunud klassis just ligilähestikku istuma, ja nüüd püüdis igaüks teist jumalakeeli vannutada ja kinnitada, et õhtul hiljaks ei jääks.

Muide, hiljaksjäämine on meie klassis nii mõnelegi neiuksesele traditsiooniks ja suurmoeks saanud. Aga neist tõsiasjadest läheme Cicero kombel vaikides mööda.

... rabelesime ja mängisime elu eest.

Kuigi viis tundi oli igasuguseid van-deid ja kinnitusi antud, juhtus see, mida juba oodata võis, et määratud ajaks olid kohal ainult neli naiskonna liiget. Panime pealegi neljakesi riidesse ja trööstisime

endid sellega, et ega teised üle kümne minuti ikka hiline. Ootasime ja ootasime. Varsti oli juba veerand tundi möödas, aga kahest oodatavast polnud ometi veel kikki ega kahku. See võttis närvid võbisema, sest vaat kui ei tulegi, anna teistele kas või loobumisvõit. Sa taevane halastus, kus siis selle häbi ja alanduse ots! Niisugune asi hakkas tõesti närve sööma. Kartsimine juba päris tõsiselt, et viimaks ei tulegi need kaks. Oli ju ühe tervis enne lõunat loksunud. Suure palumise peale andis siiski järele ja nõustus tulla võistlema. Keegi julges oletada, et heitis ehk puhkama ja valmisseatud „vekker“ ei hakanud tärisema. Seda olevat selle tüdrukuga ennemgi juhtunud, nagu oletaja oma kogemuste põhjal kinnitas. Teise hilineja kohta arvati veel veidramat asja. Nimelt et unustas vahest võistlused ära (sest unustamine on ju inimlik) ja sõitis maale kleiti passima (linna ei leidu enam tema nõuetele vastavat õmblejat).

Lõppeks kui üks naiskonna liige võimla uktsel seistes enda külmast siniseks oli oodanud ja teised juba enam-vähem lootuse olid kaotanud, lubas üks ennastohverdav hing „kadunud tütreid“ otsima minna. Vaevalt sai ta aga ümber nurga keerata, kui oodatud ilmusid, muidugi „põhjendatud“ vabandustega. Kuigi ootajad olid otsustanud kaht patuoimast rängasti karistada, anti nende patud neile andeks selle tõttu, et nad siiski ilmusid, isegi kaelustamist võis tähele panna. Sellega oli terve pahandus likvideeritud ja „võitlus“ võis alata.

Klassi poolt moraalselt tuge pakkuma oli ilmunud liigutavalt „arvukas protsent“ klassi koosseisust, nimelt — kaks tüdrukut. Mõnede arvates (nagu hiljem kuulda oli) ei sobivat niisugune labane asi nagu sport meie klassi väimsesse ja peenesse õhkkonda. Ja meie vaesed sissekukkunud tüdrukud rabelesime ja mängisime „elu eest“, ise veel arvates, et oleme nüüd ka klassi head nime mõne tolli võrra kergitamas.

Esitaks võistlesime ühe gümnaasiumi-klassiga. See võistlus ei olnud kuigi pimev ega pingutav: võitsime 2:1. Aga peale

selle tuli meil võistelda väga kardetava vastasega. Tüdrukud muidugi kukkusid närveldama, et: oh sa taevake, mis meist nüüd küll saab! Esimese mängu kaotasime, lihtsalt koostöö ei „klappinud“. Kuna aga gümnaasiumil oli suur mure meie võidu pärast (võistlesime nimelt ühe reaal-

... endal veeresid pisarad üle põskede.

kooli-klassiga), siis võtsid nad selle oma südameasjaks ja hakkasid teise mängu ajal hirmuäratavat ergutuskisa tegema. No aitas ka! Olime endid juba päris soojaks mänginud ja koostöö sobis. Võitsime teise mängu. Asi läks seega põnevaks, sest võiduvõimalus oli mõlemail.

Algas siis see viimane, kõige närvepingutatavam mäng. Pärast avaldati mõnede poolt arvamist, et hullemat polevat meie koolis kunagi nähtudki. Isegi võimlemisõpetaja oli närveerinud. Ergutuskisa oli laialt mõlemale poolele ja meie surujatele loeti kaasa. Kõige kohutavam oli see, et olime surmani väsinud ja ühele tüdrukule (sellele, kes haiguse pärast ei tahtnud võistelda) kippus nõrkus peale; teisel oli jälle kramp jalalihases. Meie klassi kaks pealtvaatajat „polevat saanud enam elada“, nagu nad pärast ise ütlesid. Üks oli klobinud teise käsivart, endal veerenud pisarad üle põskede. Mis sa hing teed ära, sest kaotust ei taha ju ükski. Teine kaebas

esmaspäeval, et käsi olevat päris valus ja sinine. Katsetasime edasi mängida. Serviti vastaspoolelt — pall läks täitsa outi, kuid meie üks naiskonnaliige oleks sel momendil kas või lakke pallile järele läinud. Nii ta siis jooksis peaga redelisse ja sai palli ära katsuda — lõppeks, mis loeb üks pea võidu eest! Saimme viimaks palli omale poolele. Aga siis hakkas täbar lugu meie haigega — minestus oli lähedal. Ei aidanud midagi, võtsime aja maha. Seis oli 14:13 meie edu. Kui haiget oli külma veega kosutatud, algas lahing uuesti. Meie serv. Karjutakse: „Tee surm ära!“ Tüdruk seisab palliga tükki aega, otsib kohta, lööb — pall võrgus! Oigamine, hammaste kiristamine, rõõmuhõisked! Nüüd tuleb mäng u.ü. elu ja surma peale. Kõigil virvendab silmade ees, igaüks paneb viimase välja. Üks tüdruk saavutab vihastumise tagajärjel hülgava vormi ja surub „mõtsi-

Ta siis jooksis peaga redelisse, et palli ära katsuda.

kult“. Ühelgi pole aega punkte jälgida, isegi siis, kui kohtunik lõpuvile annab, jookseb üks veel seevima. Lõppeks tulakse arusaamisele: o l e m e v o i t n u d 17:15. Langetakse üksteisele kaela, soovitakse õnne, isegi rõõmupisarad ei puudu...

L. Alari.
V. Lepassoni joonised.

Kevadel.

Su õhe, kevad, jään ma seisatama
ja harduses su kõnet kuulatan:
on tuhat häält nüüd pandud sosistama
ja tuhat ilu ennast ilmutab.

Kaks turteltuvi teineteise kaisus
on räästa alla poetund õndsuses.
Kuu kuma tõrjund pimeduse paisu
ja suudleb ilma õrnas helluses.

Ja pärast talve karmust, kurbust, külma
kõik rõõmu tunnevad sust, kevade!
Kõik oleks kantud nagu uude ilma,
uus rõõm on haarand iga südame.

A. Randma.

Kodurahu.

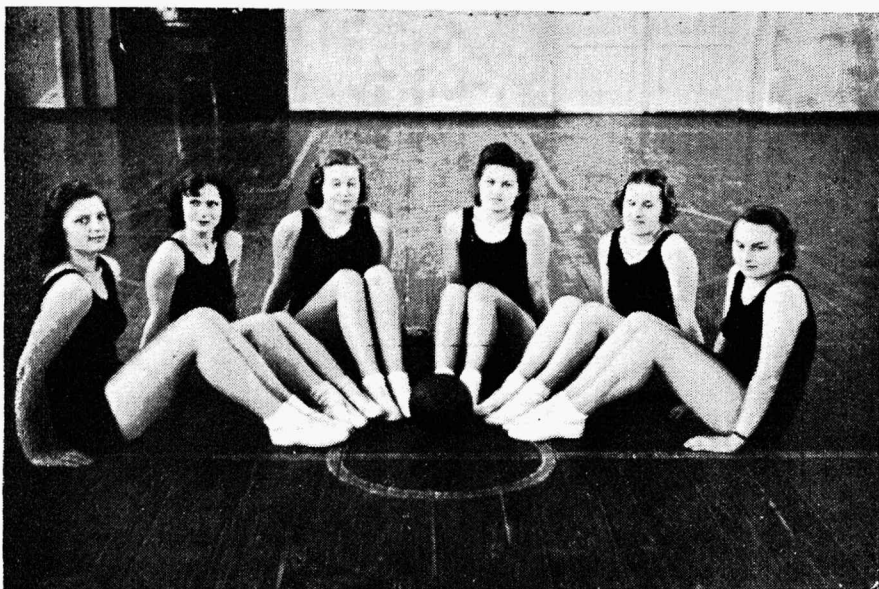
Mu vaimusilma ette kerkib kodutuba. . .
Kõik pere õhtul sinna koondunud.
lamp valgust levitab nii hella, hubast.
Siin inimesed rahul, väsinud.

Tööd rasket terve päeva nad on teinud
ja argimuresid nad mõlgutand;
nad päevaradu konarlikke käinud —
nüüd õhturahu mured hajutand.

Ju haagistet on ukсед laudal, tallil
ja õues valvamas on peni truu.
Rüüt langetatud kaela juustelt hallelt.
nüi õhutatitusi memm teeb naeru sui.

Pea kustub õlilambi pehme tuli
ja rahu hõlmab taret varjulist,
ning koiduni seal kestab sügav uni,
ei häiri miski vaikset hingamist.

A. Randma.

Meie meisternaiskond: A. Räisa, V. Liik, L. Alari, A. Unt, H. Kumari, L. Pullerits.

Kooli elu.

P. Tšaikovski õhtu.

4. mail kell 19 toimus Kunstiringi korraldusel TIIG ruumes P. Tšaikovski õhtu helilooja 100 a. sünnipäeva puhul. Kavas oli ettekandeid mandoliinide-orkestrilt, laule keskkooli ja gümnaasiumi koorilt — kõik Tšaikovski loomingust õpet. P. Konsapi juhatusel; güm. III kl. õpilane I. Mölder kõneles juubilari elust ja ta helitöödest. Avasõna ütles dir. J. Adamson, lõppsõna — ringi juhataja H. Ploom.

Emadepäev

peeti meie koolis 9. V kl. 19. Kavas oli mand.-orkestri ja keskkooli koori ettekandeid õpet. P. Konsapi juhatusel, kõne güm. III kl. õpil. L. Kallakult ja J. Oro näidend „Tuhka-Triinu“ prog. I klassilt. Emadepäeva avas Opilasp. vanem V. Liik ja lõppsõna ütles dir. J. Adamson.

Koolide-vaheline võrkpallivõistlus.

Laupäeval, 4. mail toimusid ENKSTG ja TIIG vahelised võrkpallivõistlused TIIG võimlas. Esimene mäng oli keskkooli naiskondade vahel. Siin näitas ENKSTG naiskond head ja läbimõeldud mängu, kuid ka meie naiskond oli igapidi tubli, kuigi pidi loovutama võidu kolme geimi järele vastaspoolele. Viimases mängus kohtusid gümnaasiumi naiskonnad. Esimeses geimis pidi meie naiskond alla jääma ENKSTG naiskonnale, kuna meie naiskonnas paistis tugevat närveerimist ja ei olnud endid veel „soojaks mängitud“. Teine geim oli pidev ja tasavägine „võitlus“, mis lõppes meie kasuks 15:6. Kolmandas geimis sattusid tüdrukud õigesse vormi ja võitsid ENKSTG naiskonna üle lootuste hiilgava tagajärgega 15:6.

Kooli loterii-allegri.

30. IV ja 1. V korraldatud kooli loterii-allegri õnnestus hästi, andes ülejääki umbes 1500 krooni. Korjanduse suurusega tulid esikohtadele prog. III, IV ja V kl.; õpilastest K. Juhani, Sassi ja kollektiiv Karell-Sass-Malkov-Paas; IV koha sai õpil. Trautmann.

TTG XVII lennu kokkutulek.

Pühapäeval, 5. mail tuli TTG XVII lend, kes kooli lõpetas 1936. a. kevadel, oma esimesele jällenägemiskohtamisele TIIG ruumidesse. Selle lennu vilistlasi oli kogunenud kõigist klassidest — a, b, c — õige arvukalt, kaugelt üle 50%. Ka nende tolaegseid õpetajaid eesotsas dir. J. Adamsoniga oli õige mitmeid kokkutulijate hulgas. Endiselt direktorilt oli saabunud teavituskiri. Taasnägemine kujunes väga meeoleolukaks ja hubaseks, eeskätt tänu kokkusaamise peaorganiseerijale vil. K. Tammemäele. Pildistati, istuti ühises teelaas, värskendati koolitaja mälestusi, vesteldi pärast kooli toimunud elusündmustest ja kõvendati järjekordselt ühtekuuluvussidemeid. Järgmine kokkutulek määrati 1945. a-le, maikuu teisele pühapäevale. Kokkukutsujaks volitati vil. E. Kohh-Ritslaid.

Eksamid käesoleval kevadel.

Kirjalikud:

14. mail — eesti keele kirjalik eksam gümn. III klassile. Komisjonis dir. J. Adamson, õpet. E. Toomse ja A. Raielo.

15. mail — inglise keele kirjalik eksam gümn. I klassile. Komisjonis dir. J. Adamson, õpet. V. Käpa ja H. Liiv.

16. mail — geomeetria kirjalik eksam prog. IV klassile, reaalkooli IIa ja IIb klassile. Komisjonis dir. J. Adamson, õpet. A. Pärtelson ja H. Marran.

17. mail — eesti keele kirjalik eksam grammatikas prog. III klassile, reaalk. Ia ja Ib klassile. Komisjonis dir. J. Adamson, õpet. E. Toomse ja M. Teder.

18. mail — matemaatika kirjalik eksam gümn. II klassile. Ko-

misjonis dir. J. Adamson, õpet. F. Laarens ja A. Pärtelson.

18. mail — ladina keele kirjalik eksam gümn. III klassile. Komisjonis dir. J. Adamson, õpetajad T. Künnapas ja M. Freymann.

20. mail — eesti keele kirjalik eksam Haridusmin. poolt antud teemal prog. V klassile, reaalk. IIIa ja IIIb klassile. Komisjonis dir. J. Adamson, õpet. K. Raud, M. Teder ja A. Raielo. (Eksamil saadud hinne on kehtiv ka gümnaasiumi astumise hindena.)

Suulised:

20. mail — ajaloo eksam gümn. I klassile. Komisjonis dir. J. Adamson, õpet. M. Sorgsepp ja V. Käpa.

21. mail — tervishoiu eksam gümn. II klassile. Komisjonis dir. J. Adamson, õpetajad A. Miller ja A. Abar.

22. mail — füüsika eksam gümn. III klassile. Komisjonis dir. J. Adamson, õpet. F. Laarens ja H. Marran.

Vastuvõtuksamid.

Vastuvõtuksamid prog. I klassi, prog. III klassi ja reaalkooli I klassi toimuvad 27. ja 28. mail. I prog. vastuvõtmiseks onksamid eesti keeles ja matemaatikas, prog. III ja reaalk. I klassi vastuvõtmiseks —ksamid samus aineis ja ühes õppenõukogu poolt määratavas üldaines (ajaloos).

Vastuvõtuksamid gümn. I klassi toimuvad 25., 27. ja 28. mail. 25. mail on kirjand eesti keeles neile sisse astuda soovijale, kellel puudub 20. mail tehtud eesti keele eksami hinne. 27. mail kell 10 on eksam matemaatikas ja 28. mail kell 10 eksam I võõrkeeles (võõrkeelne ümberjutustus eesti keeles ette loetud tekstist). Eksamite teemad, lähemad juhised ja hindamise alused saadab Haridusministeerium.

Võrkpallivõistlused TIIG-s.

19. ja 20. aprillil toimusid Tartu II Gümnaasiumis omavahelised võrkpallivõistlused. Võistlevaid klasse oli seekord üsna rohkearvuliselt. Võistluste tagajärjed kujunesid järgmisteks: meistritiitli saavutas gümn. III kl. ja teisele kohale tuli reaalk. IIIa kl.

Järgnevad kohad on veel selgumata, sest ajapuuduse tõttu jäid mõned võistlused pidamata.

† Virve Tigane

TIIR II lennu vilistlane

Valus on teada, et Sind ei ole enam. Kes on läinud, neile jääb rist, aga neile, kes on risti viimas käinud, jääb kurbus ja mälestused. Ja mälestused Sinust on kaunid.

**Tõsises leinas TIIR II lend, TIIG, TIIP
ja TIIR ühine koolipere.**

Toimetusetööd lõpetades

täna õppeaasta kestel nähtud vaeva ja ülesnäidatud kaasabi eest „TTG“ toimetuse ja talituse liikmetel, samuti „TTG“ kaastöölisi nii õpilas-, õpetajas- kui ka vilistlaspere hulgast. Erilist tänu avaldan aga gümnaasiumi abiturientina lahkuvale tegevtoimetajale Linda Pulleritsule, kes rida aastaid järjestikku on täie innu ja armastusega töötanud toimetuse koossisus, viimastel aastail juhtiva toimetusliikmena õpilaste hulgast. See käepigistus ühtlasi teisele lahkuvale gümnaasiumi abiturientile, toimetuse liikmele Virve Lepassonile, kes oma illustratsioonidega on aidanud tihti „TTG“ välisilmet tõsta. Teiste toimetuse ja talituse liikmetega loodan edaspidigi tõhusalt koos töötada.

Järjekordne tänu veel herra direktor J. Adamsonile, õppenõukogule, õpilaspere esindusele, õpilaspere valitsusele ja kogu õpilasperle ideelise ja tegeliku toetuse eest.

Seoses kõigega olgu lõppeks tänatud südamest „TTG“ ainelised ülalpidajad, abistajad ja toetajad — kooli vesotsas koolijuhatajaga, Lastevanemate-komitee, TTG Vilistlaskogu, koolisõbralised üringkonnad ja rohkearvuline tellijaskond.

Kõigile kõige paremat!

K. Raud,
„TTG“ pea- ja tegevtoimetaja.

Igasse vihikusse ja raamatusse Teie

isiklik nimetempel

hinnaga 75 senti!

Templi- ja märgitööstus

„ALA“

end. firma H. BERG

Tartu, Rüütli 10,

telef. 39-83

Raamatu- ja kirjutustarvete-äri

A. Reinhold

Tartu, Suurturg 12

Saapa- ja
nahakauba-ladu

Jaan Kurg

Tartu, Kauba tänav 15

S AAPAKAUPLUS

E. KOMBE

TARTU, VÕIDU 10
tel. 39-47

Tunnikellade meistertööstus

„HOROLOOG“ Tartus, Võidu t. 21

Müügil ehtsad Šveitsi kellad ja ehted kallismetallidest väga odavate hindadega

Peennaha- ja reisutarvete-äri

Fr. Lepik

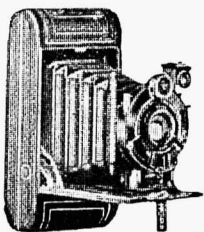
Tartus, Võidu tän. 21

Tööstus: Ülikooli 11

Kulla- ja kellasepaäri

E. Kurv

Tartus, Aleksandri t. 2,
telefon 23-18

Fotoaparaadid

Värsked filmid

Fototööd

Töö kiire ja
korralik!

U.-Ü. „ROTA“

Tartu, Suurturg 3

Telef. 37-45

*Raamatu- ja
kirjutusmaterjali-kauplus*

J. RAUDSEPP

Tartu, Võidu t. 1

Foto-ateljee

Riedel

Tartu, Ülikooli 36

F-ma B. Genss ja Pojad

soovitab hooajaks
suures valikus
daamide ja härrade
villaseid kui ka puu-
villaseid supel-
kostüüme, pääle
selle igasugust
moekaupa

Tartu, Võidu tänav 8, telefon 25-17

Jalanõude-äri

„ALFA“

Tartu, Riia tän. 33

Kella- ja kullasepääri

J. Uärk

Tartu, Võidu 15,
tel. 49-29

*

*

Ginavker

*Šokolaad
Biskviit*

Foto-ateljee

Lui Kriisa

*Kalevi 3
tel. 29-90*

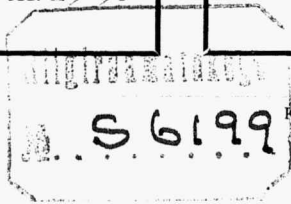
Lgp. daamid!

**Parimaid kestvaid lokke
uuel moodsal aparaadil
eri õlidega ja moodsaid
soenguid teeb**

JUUKSUR

H. MARKUS

Tartu, Võidu 26, tel. 41-89

Just see õpi
mu ammune
soov

SINGER

OSKAR
KIPPASTO

MÜÜDUD JA
PARANDATUD
KELLAD
ON TÄPSED!

TARTU VÖIDU 26 TEL. 31-50

Valmistame

igasuguselid trüki-
töid maitsekalt

OSAÜHING

K. MATTIESENI
trükikoda

TARTU, VALLIKRAAVI 4
tel. 24-80, 24-97 pk. 46

LILLEÄRI

„Flora“

Rüütli tänav 10

L. GOLDBERG

Tartu, Võidu t. 6

Moe- ja pudukaubad, triik- ja õopesu,
plüüs- ja viltkaabud, laua-vahariie,
hommikukingad

S 6199

A.-S. KAUBA PANK

TARTUS, SUURTURG 12
OMAS MAJAS

JUHATUSE TELEF. 22-09
KODUKESKJAAM, TELEF. 41-40

*Oma kapitale üle Kr. 550.000.—
Toimetab kõiki pangaoperatsioone*

Kindlustuse-Aksiaselts EESTI LLOID'i Tartu peaesindus

*Akadeemiline pere
tarvitab*

A. FREDERIKING'I

SEEPE